

ΟΜΑΔΑ ΙΔΕΑ (ΓΑΚΗΣ, ΜΠΙΜΠΗΣ, ΜΟΥΣΤΑΚΑ): "ΟΛΟΙ ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΣΤΕ ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΟΙ, ΣΑΝ ΤΙΣ ΜΑΥΡΕΣ ΓΑΤΕΣ"

Written by OnlyTheater. Category: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

«Η τελευταία μαύρη γάτα», το αγαπημένο μυθιστόρημα του Ευγένιου Τριβιζά, παρουσιάζεται για πρώτη φορά στο θέατρο, σε προσαρμογή Βένιας Σταματιάδη (με τη συνεργασία του ίδιου του συγγραφέα) και σκηνοθεσία Κώστα Γάκη, Κωνσταντίνου Μπιμπή και Αθηνάς Μουστάκα (που αποτελούν την "Ομάδα Ιδέα"), στο Θέατρο Χορν. Στην παράσταση συμμετέχουν δέκα νέοι ηθοποιοί κι ένας μουσικός, οι οποίοι αποδίδουν ζωντανά τα τραγούδια και τις μουσικές του Κώστα Γάκη. **Εγώ θα ξαναπάω στην παράσταση.** Έχει να μου δώσει η Β. και μια αφισούλα με μια μαύρη γάτα πάνω στην ουρά της οποίας υπάρχει η υπογραφή του Ευγένιου Τριβιζά: "Στη Χρύσα, με αγάπη".

Παρακολουθώντας την παράσταση ένιωσα σαν να είμαι μέσα σε μια ευφύεστατη, γρήγορη ταινία κινούμενων σχεδίων. Κάθε κίνηση χιλιοεμπνευσμένη. Πώς δουλέψατε; Πώς ταυτιστήκατε;

Ομάδα Ιδέα: Η όλη λογική της σκηνοθεσίας μας έχει πολύ να κάνει με την ταχύτητα και την καταιγιστική δράση των ταινιών κινούμενων σχεδίων. Το έργο του Τριβιζά, άλλωστε, είναι μια γρήγορη περιπέτεια, ένα κυνηγητό των μαύρων γάτων που μάχονται ενάντια στην τρέλα του φανατισμού. Όλοι μας αισθανόμαστε κυνηγημένοι στην εποχή και τη χώρα που ζούμε και σε αυτό το σημείο η ταύπισή μας ήταν απόλυτη. Η χρήση των κινούμενων σχεδίων και των προβολών σε διάφορα σημεία του σκηνικού χώρου ήταν μαζί με τη μουσική και το κατεδαφιστικό χιούμορ ένας τρόπος να αμβλυνθούν οι γωνίες του έργου και να περάσουν στα παιδιά με ένα πολύ τρυφερό και απαλό τρόπο τα πολιτικά και ανθρωπιστικά μηνύματα του έργου. Δουλέψαμε με απόλυτη επιμονή στη λεπτομέρεια καθώς και σε κάθε κίνηση, ανάσα, νότα. Το έργο είναι μια ακριβής παρτιτούρα. Σε αυτό βοήθησε πολύ η διασκευή της Βένιας Σταματιάδη, αλλά κυρίως οι 10 εξαιρετικοί ηθοποιοί που βάλανε και βάζουν σε real time την σκηνοθετική και ερμηνευτική τους ματιά πάνω στο έργο!

Ξεφεύγετε τελείως από την συνήθη πεπατημένη αυτού που λέμε παιδικό θέατρο. Απόλυτα σαφές ότι τα παιδιά είναι μόνο ώριμοι θεατές και ακροατές. Έτσι δεν είναι;

Ομάδα Ιδέα: Τα τελευταία χρόνια οι παραστάσεις έχουν αλλάξει. Το στοιχείο του παραμυθιού έχει εκλείψει. Οι παλμοί της εποχής το προστάζουν -από ό,τι φαίνεται-. Τα παιδιά έχουν άλλα ερεθίσματα με τα οποία πρέπει να προσαρμοστούμε κι εμείς σαν δημιουργοί, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι το θέαμα πρέπει να είναι ωμό, άψυχο και σκληρό. Οι νέοι θεατρικοί κώδικες μπορεί να έχουν εισαγάγει το στοιχείο της

αφαιρετικότητας, σε θέμα σκηνικών και πολλών άλλων πραγμάτων, όμως με αυτόν τον τρόπο πιστεύουμε ότι η φαντασία καλπάζει καλύτερα αποφεύγοντας την μασημένη τροφή. Η αντίληψη να επικοινωνήσει κάποιος με τα παιδιά σαν αυτά να μην καταλαβαίνουν δεν υπάρχει πλέον. Αυτό συμβαίνει και στη δική μας παράσταση. Τα παιδιά είναι μικροί ενήλικες. Καταλαβαίνουν και διαισθάνονται τα πάντα. Είναι σε απόλυτη θέση να καταλάβουν το μήνυμα που θα θέλαμε να τους εμφυσήσουμε. Σίγουρα, η προσέγγιση αυτή για να πετύχει οφείλει να περιέχει απόλυτη ειλικρίνεια, ήθος, αλλά να είναι και μια ανάσα χαράς και διασκέδασης. Πιστεύουμε ότι σε αυτό έχουμε κερδίσει το στοίχημα. Σε όλο το έργο είναι έντονα τα στοιχεία του χιούμορ, της μουσικής, της φρεσκάδας των ηθοποιών που υπενθυμίζουν ότι το θέαμα είναι προσαρμοσμένο για παιδιά. Η παράσταση είναι πλήρως κατανοητή από όλους και, αν σε κάποιες παιδικές ψυχές δεν υπάρχει αυτή η κατανόηση τώρα, αργότερα θα υπάρξει. Στο μυαλό τους αυτό που τώρα είδαν και άκουσαν θα λειτουργήσει σαν μια βραδυφλεγής βόμβα που θα σκάσει ξαφνικά κάποια μέρα. Μέχρι στιγμής, παιδιά όλων των ηλικιών μένουν τελείως σιωπηλά σε όλο το έργο και στο τέλος, στις συζητήσεις που έχουμε μαζί τους μοιάζουν να έχουν αντιληφθεί απόλυτα τα υπέροχα μηνύματα του έργου, ενάντια στην μισαλλοδοξία.

Οι εντυπώσεις του ίδιου του συγγραφέα, που σας είδε στην επίσημη της Κυριακής, ποιες ήταν;

Ομάδα Ιδέα: Ο Ευγένιος Τριβιζάς ήταν στο πλάι μας, σε όλο το διάστημα των προβών και μας έδειξε μεγάλη εμπιστοσύνη. Η ίδια όμορφη ενέργεια υπήρχε μεταξύ μας και στην παράσταση της Κυριακής. Όπως μας είπε ο ίδιος -και το πλατύ χαμόγελό του- μετά το τέλος της πρεμιέρας τον ενθουσίασε ο τρόπος που δώσαμε σκηνική ζωή στο best-seller του.

Γεμίσαμε διώκτες ή είναι ιδέα μου;

Ομάδα Ιδέα: Διώκτες υπήρχαν πάντα. Το αξιοθαύμαστο είναι πόσο μαλθακοί και νωθροί έχουμε γίνει οι άνθρωποι απέναντί τους. Στην ευθεία δίωξη του δακρυγόνου του γκλόπ του των ασύδοτων φασιστικών πογκρόμ μέσα στις ίδιες τις πόλεις που μεγαλώσαμε, ευτυχώς, ακόμη αντιδρούμε με τον έναν ή τον άλλον τρόπο. Υπάρχουν, όμως, πια διώκτες ευγενείς διακριτικοί και απόλυτα οργανωμένοι και σ'αυτούς δεν έχουμε μάθει να αντιδρούμε. Και η δουλειά τους είναι πολύ απλή. Να μας κάνουν να ξεχνάμε. Να ξεχνάμε τον τρόπο και την αθλιότητα του Γ' Ράιχ, να ξεχνάμε τι έγινε εδώ στον Εμφύλιο και μετά από αυτόν, να ξεχνάμε τι γινόταν τη μαύρη επταετία της Χούντας, τι πραγματικά έγινε στο Πολυτεχνείο και πολλά άλλα. Έτσι θα θέλουν σιγά σιγά να ξεχάσουμε και την ρωγμή του καπιταλισμού που οδήγησε σε κρίση σε όλα τα επίπεδα και ήδη μετράει πάρα πολλά θύματα. Να ξεχάσουμε τον αδίστακτο ρόλο των τραπεζών. Να ξεχάσουμε τους μισθοφόρους της πολιτικής και των μέσων μαζικής ενημέρωσης που έρπονται και ελίσσονται αναλόγως και παράλληλα με τα εκλογικά αποτελέσματα. **Δεν είναι, λοιπόν, ιδέα σου.** Γίναμε ανεκτικοί στη δίωξη, στην παράνοια και κυρίως στη λήθη. Αφήνουμε τα τελευταία λόγια του έργου ως επίλογο:

"Στο βάθος της καρδιάς μου όμως ξέρω ότι εδώ στο νησί μας, όπως κι αλλού, οι γάτες ξεχνάνε, οι άνθρωποι ξεχνάνε και η τρέλα δεν θέλει πολύ να φουντώσει πάλι, φτου ξανά κι απ' την αρχή..."

Χρύσα Φωτοπούλου